

АКО ЛЕВСКИ БЕШЕ ЖИВ

Ако Левски беше останал жив, щеше да продължи революционното си дело и да участва в битката за освобождението на страната ни от османското робство. Ако беше оживял, той можеше да види красивата ни и свободна Родина. Можеше да участва в българската армия в следващите години и да е деен участник в развитието на държавата ни.

Може би щеше да е създал семейство с прекрасна девойка. На децата си щеше разказва истории за България от времето на османското владичество. Семейството му сигурно щеше да живее в неговия роден град – Карлово в малка спретната къщица. Щяха да изпълняват обредите за здраве, благоденствие и късмет. Той щеше да си има внуци и правнуци. Като един достоен родолюбец щеше да се възхищава на прекрасната българска природа, невероятните пейзажи през различните сезони. В неговите очи щеше да се вижда всяко великолепие на високите планини, буйните реки, ниските хълмчета, разположени в обширните и слънчеви котловини, пролетните цветя в горите, свежестта на утрините, жаркото слънце по жътва, златната есен и белоснежната зима.

Ако беше доживял до двайсет и първи век, той щеше да бъде известен като „човека, който избегна бесилото”, „човека, живял три века”, „революционера на България”, „героят на България”. Репортерите щяха да го интервюират и щяха да пишат по вестниците за него. Той щеше да разказва истории за своите познати-революционерите от другите комитети, загинали преди сто и осемдесет години. Навярно щеше да се възхищава на високите и модерни сгради. Както и на новоизмислените технологии и удобства, каквито не е имало по неговото време.

Щеше да е достоен пример за родолюбец и боец за българското. Ако беше тук, животът ни щеше да е различен, защото ние щяхме да оценим по-добре свободния си живот, който ни е дарен от борците, дали живота си за свободата на поколенията. Такъв човек като него щеше да всява респект и да създава непрестанно уважение към българското. В нашия технологичен свят щяха да са живи моралните ценности: честност, родолюбие, доброта, уважение и разбирателство.

Дори и сега Левски да не е жив, той се гордее с нас българите, развили се през вековете. Защото той е казал: „И не забравяйте – времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме.”

Йоана Ивайлова Георгиева

6. клас

143. ОУ „Георги Бенковски“, гр. София